

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

De essentialibus partibus Iustificationis 14

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

tiam Christi assequimur, in articulo de Conuersione à peccatis, & penitentià satis prolixè dictum est, qui legatur, & apparebit Aduersarios iniuriam facere Libro, in eo quod scribunt, Eum vnicam tantum docere iustificationem, hoc est, quæ ab initio adoptionis diuinæ percipitur, tacere verò illam, quam quotidie, cum nos ad gratiam Dei conuertimus, percipimus in Christo.

Vbi enim liber Reformationis ponit, In his duobus capitibus, remissione peccatorum, & donatione iustitiæ Christi, per fidem acceptæ, vnicam & veram iustificationem, quæ coràm Deo valet, positam esse, non hoc vult, quasi non etiam post acceptam salutem à peccatis per gratiam Dei iustificemur: sed testatur solum, veram nostri iustificationem, siue à principio salutis nostræ fiat, siue post acceptam salutem, semper in eo consistere quòd Deus ex gratuita misericordia nobis peccata remittit, & filij sui iustitiam nobis donat & imputat: quàm tum demum percipimus, cum id firmiter & indubitatè credimus. Et hoc quoque Aduersarij fatentur. Quare quicumque Librum Reformationis, & Aduersariorum accusationem pia mente leget, & inter se conferet, is facilè perspiciet, Aduersarios contentiones & rixas quarere, vbi nulla illis occasio oblata est.

Alterum caput huius Accusationis.

De essentialibus partibus Iustificationis.

C. A. P. XIV.

On maioris momenti est, & hæc altera huius loci Reprehensio. Dicunt enim Scripturam quatuor capita Iustificationis includere. Primum remissionem & ablutionem peccatorum, per imputationem iustitiæ Christi. Alterum, reconciliationem cum Deo, & assumptionem in filios adoptionis per regenerationem. Tertium, renouationem Spiritus sancti, quam is facit per diffusionem charitatis in corda nostra. Quartum, donationem vitæ æternæ, cuius per iustificationem heredes efficiuntur secundum spem.

Responsio.

Primum, In qua scriptura legitur, primam ac principalem iustificationem has quatuor partes, quas enumerant, in se includere? Quid aliud est remissio & ablutio peccatorum per imputationem iustitiæ Christi, quam Aduersarij primam Iustificationis partem faciunt, quàm reconciliatio cum Deo, quam ponunt alteram.

S. scriptura de Iustificatione docet, quod sit gratuita peccatorum remissio, & in gratiam Dei acceptio, denique communicatio vitæ æternæ in Christo Domino, sicut dictum est: cui necessariò adhærent omnes illæ partes, quas Aduersarij enumerant, & longè etiam plures. Paulus Rom.

Rom. 8. connectit æternam Dei prædestinationem ad salutem, vocationem, iustificationem & glorificationem, cum dicit, *Quos prædestinierat, eosdem & vocauit: & quos vocauit, eos & iustificauit: quos autem iustificauit, hos & glorificauit.* Ad Eph. hæc capita enumerat, Electionem Dei, prædestinationem, prædicationem & fidem Euangelij, oblationem spiritus S. Charos reddere per dilectum, habere redemptionem per sanguinem Christi, remissionem peccatorum, & hæreditatem cum Christo, spem in Christum, spiritualem sapientiam, & cognitionem mysteriorum Christi charitatem, sanctitatem, inculpatam & cælestem vitam, quæ in omnibus rebus faciat ad laudem & gloriam Dei, salutare incrementum & augmentum in his rebus omnibus, denique ad certam expectationem beatæ resurrectionis.

Hæc non tantum quatuor, sed etiam quatuordecim partes sunt, quas omnes spiritus sanctus enumerat, vt cum iustificatione, hoc est reconciliatione cum Deo, remissione peccatorum, & acceptione in gratiam eius, necessariò cohærentes. Non autem idcirco semper omnes has partes enumerat, quando de Iustificatione loquitur: neque etiam dicit, quod Iustificatio eas omnes in se includat, siquidem propriè loquendum sit, Iustificatio enim propriè loquendo, significat ei remissionem peccatorum, & acceptionem in gratiam Dei per Christum.

Christus Dominus noster interdum totam iustificationem cum omnibus suis cohærentibus, vnico vocabulo fidei complectitur, vt cum dicit, *Qui credit in me, habet vitam æternam.* Interdum vocabulo Pœnitentiæ & remissionis peccatorum, vt Luc. vltim. vbi summam prædicationi Euangelicæ his duobus capitibus comprehendit. Petrus Act. 10. duobus verbis omnia complectitur, *Remissione peccatorum & fide,* cum ad Cornelium dicit: *Huius omnes Propheta testimonium ferunt, quod remissionem peccatorum accepturus sit per nomen eius, quisquis crediderit in eum.* Fratres Hierosolymis vnico verbo Pœnitentiæ omnia comprehendunt, cum ad excusationem Petri, & narrationem, quomodo Cornelius cum tota domo sua fuisset ad Dominum conuersus, ita respondent: *Igitur & gentibus Deus pœnitentiam concessit ad vitam* |

Quòd si aduersarij verba Christi & Apostolorum non maiori æquitate suscipere vellent, quàm verba libri, non minus ea quàm librum reprehendere possent, propterea quod non quatuor essentielles suas Iustificationis partes in omnibus alijs locis, vbi ea prolata sunt, expresserunt.

Verum legatur Articulus de remissione peccatorum, & cuilibet perspicuum erit, quàm malignè & præter omnem veritatis speciem Aduersarij Librum Reformationis accusent, quasi eas partes, quæ cum iustificatione necessaria cohærent, silentio præterierit. Eo enim loco multas easque insignes sententias ex sacra Scriptura adducit, quæ copiosè testantur & docent, de regeneratione ac renouatione

spiritus Sancti: de Impulſu ac zelo ad omnia bona opera, de expurgatione ſordium peccati, quæ adhuc nobis adhærent, de augmento & incremento noui hominis in Chriſto, &c. Et his ſententiis hanc doctrinam continuò ſubiungit.

Hæc igitur & ſimilia loca quibus ingenium & natura regenerationis & nouæ creaturæ, ipſeque ordo & conſequentia, vel cohærentia potiùs operum Spiritus Sancti in credentibus explicantur, debent Paſtores & Eccleſiaſtæ sæpe in concionibus recitare, fideliter explicare, & probè infigere, quò populus ſolidè perſcilcat, & diligenter ſemper cogitet, eos qui in Chriſto regeniti, & ipſi inſiti, fructiferi palmites in hac vita, & bonæ arbores facti ſunt, oportere etiam bonos fructus ferre: & cum nouum ac diuinum figmentum ſint, conditi ad opera bona, in nouis quoque & diuinis operibus verſari, quæ nimirum Deus in eis præcepto, vocatione, & dono ſuo præparauit, & Spiritu ſuo continenter efficit, ad ſuam ipſius gloriam, & decus, & ad ædificationem & inſtaurationem proximorum, &c. Hæc ſunt verba Libri, in quibus videatur, an non liber optima fide doceat ſtudium ac zelum erga bona opera, promotionem in noua vita, & totam plenamque iuſtificationem, quam habere debemus.

Et vt impias eiufmodi verborum rixas ac concertationes Liber Reformationis, vnà cum aliis omnibus erroribus excludat, dat operam, vt de hoc & aliis articulis S. ſcripturæ quàm maximè conſentaneè loquatur. Hinc eſt quod mauult dicere cum ſcriptura, Charitatem, & omnes alias virtutes, vnà cum zelo ac ſtudio omnium bonorum operum eſſe dona Dei, & fructus ſpiritus S. in iuſtificationis, & iam in gratiam ab eo receptis, qui iuſtificationi neceſſariò cohærent, eamque concomitantur; quàm dicere, quod ſint eſſentiales partes Iuſtificationis, quæ eſt opus meræ & gratuitæ miſericordiæ Dei in Chriſto, & propter Chriſtum. Quod verò hæc dona Dei, & opera noui hominis Iuſtificationi neceſſariò cohæreant, id liber Reformationis iuxta doctrinam S. ſcripturæ fideliter & docuit & teſtatus eſt, quemadmodum in loco paulò antè adducto clariffimum eſt videre.

Et quemadmodum Deus dedit, vt Aduerſarij ipſi fateantur, ſalutem & iuſtificationem noſtram eſſe merum opus gratiæ diuinæ, ac penitus in ſolo & vnico merito Chriſti conſiſtere, non autem in merito fidei noſtræ, charitatis, aut vllius alterius virtutis, meritò Aduerſarij hanc contentionem prætermiſiſſent: niſi hac ratione occaſionem quæſuiſſent, impedimentum aliquod Chriſtianæ Reformationis abjiciendi.

Tertia pars huius Accuſationis.

De Iuſtificatione operum.

CAP. XV.

Tertia Accuſatio eſt, propter Iuſtificationem, quam vocant Operum, & certè contra ſcripturam.

Reſpon-